

کورته چیرک \ هملک نگراوکان. وریا م عرف گردی

له گوندکدا، کورته شیری کی پیر و لزان دژیا. جیاواز له کورته شیری کانی دیک، هلمو ژرک لسه برزاییه که به دنگ کی برز بانگی ددا و بانده کانی دیکه هشیار دکردو، هلمیش د یگوت:

«ئمه به ئو نه هاتووین ته نیا دانوو» به دس ته نین و سردا بنه و نین؛ ئمه هاتووین تا کورته که پاک بکینو و سربستی به هملک و بچوو کا نمان به دست بنین.»

سایان کی دره با نه بئومد و ولسه کان دوری ئم کورته شیریان دا. کورته جوو که و مریشکی دیکه ش له دوری که بوو بوو، هلمیش لای است و چپوون، پورته کانیان همدما ی و وکو ابر کی نه مر سه پریان دکرد. له سایه ئم کورته شیری به تهم نه دا، بزووتنه و یکی گور له کورته که دا دروستوو که خونی به گوانکاریه و دبینی.

به ته پووونی کات، کورته شیری گور که یان به هزر بوو و ژرک چاو کانی به هلمیش له کنا.

شکه کی گور به با به سه کورته که دا که شا. به ام پهش ئو و ته پوتی ماته مینی به و ته و، به یار که و ته دس ته ئو شو نک و تووانی که به رد و ام له دوری بوون و بانگ شای همان گایان دکرد.

روژانی به که م، شو نک و تووان کان لسه سه که که د وستان و بانگیان ددا، به ام دنگیان وک دنگی مامه ستا پیر که یان زو نه بوو. له و لاش و، دوو که له شیری گوری دسه تدار له گورته پان د و م نه که دا هلموون که به سه کورته که دا زابوون و خاونی خرمانی زینی دانوو بوون. ئوان به په که نینه و سه یری ئم د خیان دکرد و دیانزانی به شک له شو نک و تووانی بریتیین له گد و گروو!

ژرک، دسه تدارانی خرمانه که ته نیا چنه د پنگه (مشته که) دان و و ی زینیان فریدایه نا و استی گورته پان که. به شک له شو نک و تووان دیار کانی کورته شیری که، که ژرک دیا نگووت

«ئەم نانی حەرام ناخەین»، لەپە چاوەکانیان دروشایوو. یەک بە دواى یەكدا، هەڵبەختەکان قونیان بادا و بەرەو خەرمانی لاپەختەیان استایانکرد، هەڵبەختەکی دیکەشیان بەرەو خەرمانی لای چەپ چوون.

کاتی کە بوونەوی سەر سەکەکە چە بوو. ئەو کەسانەى دوێنە دایانگوت “بازەکەى دەرەزەین”، ئەستا لەسەر خوان و دانەوێڵەى دەستەتدارە کەنەکان دانیشتبوون و سنگیان دەرپەڵاندبوو، تەنانەت فەرەووبوون وەک ئەوانیش دەنگ دەرەزەیان.

بەبەختەکان بە مەلەوێ و دامەویوە سەیری ئەم دیمەنەیان دەکرد. مەشەکی بەتەمەن و ژیر لەبەر دەرەزە کە پەڕەکان دانیشتبوو، سەیری ئەم هاتوچە و خەڵوەشتەى جووژە دەستەتخەزانەکانی کرد، ئەهەکی ساردی هەڵکەشا و هەوێ کردە جووژە خەمبارەکان و گووتی: (بچکەکانم، دەرەزە مەبن و لەمە زیاتر سەرتان سووێنەمە... درەپە، باوە بەم نەنگ و بەیانە مەکەن. ئەمانە هەرگیز جیاواز نەبوون؛ هەموویان هەرەمانەڵەکن، تەنیا کاتەک لە هەڵەلانە دەرچوون، ئەنگیان گەختە تا ئەمە بەخەڵوەختەن. کاتەک ئەز هەڵەت، ئەنگە دەستەتدارەکان تەشەیان لەبە و هەموویان گەڵەنەو بە سەر هەمان زەوی و ژەرەمان بە!)